

עושין פסין פרק שני עירובין

כא.

עין משפט
בר מצוה

מו א מיי פייז מהל
שנת הל' ל
מו ב ג ד מיי שם הל' ל
הלכה לב
זו ה מיי פכיז מהל
שנת הלכ' ג סמג
לאון סה עושיע איח סר
שזה סקפי ו ונסעיף ז
צנהגה:

(א) עי' מוס' פסחים ב ד"ה
יכנס ויטו' ב"ק ס: ד"ה
שלטון; (ב) נעלם כ:;
(ג) [סגס] (ד) [נסמ'א:
לדנק]; (ה) נגלות דר"י פ'
כה; (ו) דנילאו (ז) [סג'א:
לסוף. (ח) נסמ'א: צלמחה,
(ט) [לפי שקלים] י' ו' ע' ע'
מוס' מנחות לה: ד"ה
ומתא.

מעטפס. אוחז צידיו ורגליו כבתלים וכנכנס ויזאל. מטפס קרפי"ר
זלע"ו: מידי דחוי לאדם. כיון דמיס משוי להו מתייהב בעינין מיס
חשובין: אם היו רחבין ואינו יכול לטפס מותר לו לנמלות ולשמות:
ויתן לפני בהמסו. הוא עצמו אינו מותר לאחוז הכלי לפניו: מה
הועילו. בתמיהה. הרי הועילו למלכות
מן הצד שהוא רשות היחיד: אין
בורגין צבבל דאמר כציד מעצדין
(לקמן ד' נה): אם היו צורגין חוץ לעיר
צמוך ע' אמה ושירים מתעברין עמה
ומודדין תמוס העיר משס ולהלן ומה
הן צורגין סוכות עושיין שומרי העיר
ואינו דבר קצוב וקאמר ר' ירמיה
דהנך צורגין אין צבבל כלי ואין
מתעברין ע"ה העיר דצבבל דאיכא
צדקי עשי טשפוי להו הלך לא
חשיבי מידי: צחולה לארץ. צשאר
צרות לצד מצבבל: דלא שנייה
מציבבא. להיות תלמידים הולכים
מעיר לעיר ללמוד תורה ופסי צירלות
לא הותרו אלא לעולי רגלים ולכינא
צהן שולחין לדבר מנחה: דשנייה
גנבי דגנבי להו הלך לא חשיבי
לחיות צמים: דשנייה מיל. ולא
הותרו פסי צירלות אלא למקום שזריחין
מי גשמים לכנסן ולשמות מהן דאיכא
דוחק: אמרי דקאסיו מברנש לני
נישעא דניאל שמעתי שאומרי עליכס
שאחסו באין מברנש לני כנישעא
דניאל צצבת. מקום מיה צבבל שס
היה מתפלל דינאל דמייה וכוון פמיתן
ליה צעילתיה: אמאי קא פמיניסו
אבורגין. יש צורגין משבעים אמה
לשבעים אמה: מסופא. עיירות
חריבות ונשארן שס מחילות מן הצמים
ואמרי"ה מס צפ' כילד מעברין (סס נה):
נפש שלא נפרעה דהיינו מצבת קצר
מתעברת עס העיר וכו"פ שאינה
צית ממש: צבעים אמה ושירים.
שני שלישי אמה דהוא שיעור צית
סאתים כחצר המשכן כדאמרי לקמן
(ד' טו). נותנין קרפף לעיר דכל צבעים
אמה ושירים סמוך לעיר הוי עיר:
לכל סלסלה ראיטי קץ. דסוף"ל כל דבר
יש קץ למנחא סופו אכל מלות רחבה
חיזהו קץ לעיר: שיה: לא פירשו.
לפני מנילת מורה צבע פה הרחאוו:
וכן הוא אומר. דקיניס לשון פורענות
הוא: והגה. לשון שמחה: עשים צלמה.
אמה"ה של הקדוש צרוך הוא: ורחשה
עשי. כשהיה עפה היינו כפולה: כי
פשעס. לכפילתה היא עשרים
צבעים: כי קלפס לה. דמשים
קליפה זו צראש חצירתה שיהא כל
כתובה מנל אחד: שיהא לה ארבעי.
אורך צרוח צ: ושמים צורס פן.
מדת עולם* חצי אמה על חצי אמה
לא וחסוב כמה חצי אמה על חצי
אמה ש צמנילה ותמנא שלשת אלפים
ומאתים כילד עשה מעשרים אמה

מידי דחוי לאדם בעינין. ואוצקין את הגמל ללעיל היינו נמי
צמדי דחוי לאדם אי נמי איירי צרה"י ולא צין הפסין אי
נמי הוואיל ומחילת המיקון הוי צמדי דחוי לאדם שרי צבל עינין
לצורך צהמה וכו"מ אמאי בעינין מותר לאחוז הכלי לפניו: מה
צממה ועולה מטפס ויורד אינו והאמר רב (א)
יצחק אמר רב יהודה אמר שמואל* לא הותרו
פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד ואי
לבהמה מה לי חיים מה לי מכוונסין בעינין
מידי דחוי לאדם גופא לא הותרו פסי ביראות
אלא לבהמה בלבד אבל אדם מטפס ועולה
מטפס ויורד* ואם היו רחבין אפילו לאדם נמי
ג ב ולא ימלא אדם מים ויתן לפני בהמתו
אבל ממלא הוא ושוף לפני בהמה ושותה
מאילה מתקיף לה רב ענן אם כן מה
הועילו פסי ביראות מה הועילו למלכות של
פרה א אמר אביי הכא במאי עסקינן
באיבוס העומד ברה"ר גבוה עשרה ורוחב
ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין וכו' אמר
רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגין
בבבל ולא פסי ביראות בחו"ל בורגין בבבל
לא דשכיחי בידקי פסי ביראות בחו"ל לא
דלא שכיחי מתיבתא אבל איפכא עבדינן
א"ר אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב
אין בורגין י פסי ביראות לא בבבל ולא
בחו"ל בורגין בבבל לא דשכיחי בידקי
לא בחו"ל נמי לא דשכיחי גנבי פסי ביראות בבבל
לא דשכיחי מיה בחוץ לארץ נמו לא דלא
שכיחי מתיבתא א"ל רב חסדא למרי בריה
דרב הונא בריה דרב ירמיה בר אבא
אמרי אתייתו מברנש לבי כנישתא דניאל
דהוה תלתא פרסי בשבתא אמאי סמכותו
אבורגין הוא אמר אבוה דאבוה"ה משמיה
דרב אין בורגין בבבל י נפק ואחוי ליה
הנהו מותותא דמבלען שבבעים אמה
ושיריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר
מאי דכתיב: לכל תכלה ראיטי קץ רחבה
מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו
אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחוקאל ולא
פירשו עד שבא זכריה בן עדו ופירשו
אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה
ראיתי קץ רחבה מצותך מאד אמרו איוב
ולא פירשו דכתיב ארובה מארץ מדה
ורחבה מני ים אמרו יחוקאל ולא פירשו
דכתיב י ופירש אותה לפני והיא כתובה
פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי
קינים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה
וכן הוא אומר קינה היא וקוננה והגה זו
מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכה"א
עלי הגיון בכנור והי זו היא פורענותן של
רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר ה היה
על הוה תבא עד שבא זכריה בן עדו
ופירשו דכתיב י ויאמר אלי מה אתה רואה
ואומר אני רואה מגילה עפה ארבה עשרים
באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמת לה
היאה לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה
פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה
ארבעין בעשרין וכתוב י מי מדד בשעלו מים
העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים
מרי בר מר מאי דכתיב ו והגה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הודור (ה) אחד תאנים טובות מאד כתיב
הככורות

רבינו חננאל

מטפס ויורד ושוחה
מטפס ועולה. פי מטפס
מסחרן מלשון שמחית
בידים תתפש. והיא
בהיכלי מלך. ואם
הבורות רחבים שאין
יכולין לטפס ולירד אפילו
לאדם נמי. פי אם היו
הבורות רחבות שאין
אדם יכול לטפס ולירד
מותר למלות גם לאדם.
ולא ימלא אדם ויתן לפני
בהמתו אבל ממלא הוא
ושופך והיא שוחה
מאילה. ואקשינן איכ
מה הועילו ראשה ורובה
של פרה. ואוקמה אביי
בהיבוס העומד בירשות
היבוס. איני הוא אמרין
מסמיה דשמואל לא
הותרו פסי ביראות אלא
לבאר מים חיים בלבד,
ואי לבהמה מים חיים
למה לי. ושני דילמא
בעינין כעין מידי דחוי
לאדם. איכא דאמרי אמר
רב ירמיה בר אבא אמר
רב אין בורגין. ולא פסי
ביראות לא בבבל ולא
בהוצאה לארץ. פי בורגין
מכון שובכין עשוין
בשדות לאצוןך בהן
תבואה. ובמקום שצמין
בידקי דמיא דוימנין
דלוקי וטשפו לחן לא
עבדי. וכן אימי חיישון
משים גנבי לא שביקי
פרי בבורגין. הילכך
בבבל דשכיחי בידקי
דמיא וןבהוצאה לארץ
דשכיחי גנבי לא עבדי
בורגין. פסי ביראות נמי
בבבל שכיחי מיה בכל
מקום ואלא צירית להשקות
ממי הבארות. וכווננה
לארץ נמי לא שכיחי
מתיבתא ולא צירית רבים
למיתו לפירקא. במקום
עולי רגלים. א"ל רב
חסדא דמרי בריה דרב
הונא אמרי דקא אתיתו
שבבת מבי כוש לבי
כנישתא דניאל ג' פרסי
אמאי סמכותו אבורגין,
הוא אמר אבוה דאיכא
אין בורגין בבבל. כלומר
אין תורת בורגין בבבל.
נפק אחוי ליה הנהו
מתותא. פי כגון כפריס
שמכוחין ליה לזה כחו ע'
אמה ושירים. וכאלו
הללו תלתא פרסי חיא
מדינה היא. (כיון [בכון])
דלית ביניהן [ורחקה]
יתר [רחק] משבעים אמה
ושירים כרוגן וכן שלשה
כפרים המשולשים אם יש
בהן שנים החיצונים קמי'
אמה וקישוי אמה עשה
האמצעי את שלשתן
להיות אחת. מתי לכל
תכלה ראיטי קץ רחבה
מצותך מאד. א' דוד ולא
פירשו. וכן איוב. וכן
יחוקאל, עד שבא זכריה
בן עדו ופירשו. ויאמר
אלי מה אתה רואה
ואומר אני רואה מגילה
עפה ארבה עשרים באמה
ורחבה עשרה באמה. פי

עין משפט
בר מצוה

כא.

תורה אור השלם

1. לבל תכלה ראיטי קץ
רחבה מצותך מאד:
2. ארבה מארץ מדה
ורחבה מנתי ים:
3. ויפרש אותה לפני
והיא כרוגה פנים ואחור
וכתוב אליה קינים והגה
והיא:
4. קיה היא וקוננה
בתורה המוסר תקוננה
אותה על מצרים ועל
כל המונח תקוננה אותה
נגא ארץ אלהים:
5. עלי עשור ועלי נבל
עלי הגיון בכנור:
6. היתה עבר
היה על הוה תבוא
ושמעה אל שמועה
ותקיה ובקשו חיון מבייא
והיה תאבר וכו'
ועצה מקנבית:
7. ויאמר אלי מה אתה
ראה ואמר אני ראה
מגלה עפה ארבה
עשרים באמה ורחבה
עשר באמה. זכריה ה ב
8. מי מדד בשעלו מים
והמים בורת תפן וכל
בשלש עשר ארצו ושקל
בפלים הרים גבועות
במאונס: ושיעו מרי
9. הרגני? והנה שני
הודאי תאנים מועדים
לפני היכל? ויחזקו
הגלות ובנבוך יצר מלך
קבל את ויגידו לו
יחוקאל מלך והיה ואת
שרי ויהיה ואת הקיש
ואת חמפר מירדשלם
ויבאם קבלו הדוד אחד
תאנים טבות מאד
התאני הכפרות והדי
אחד תאנים ריעת מאד
אשר לא תאכלנה
מרי: וירמיהו כד א-ב

הגהות הב"ח

(א) נפי מטפס ויורד איני
והא אמר רב יוסף אמר ר' אמי
יהיה אמר שמואל. כי
על ראש דף כ"ב:
(ב) תוס' ד"ה אהד וכו'
חה מניין לו ואם חסרי
דוכל צבלט עפי סוכין
שליש היינו אמה דהוא
עלמו וכו' משמע דלכאזע
שליש דהיינו:

גליון הש"ס

נב' א"י יהודה אבר
שמואל לא הותרו פסי
ביראות. עיין שנת דף כ"ט
ע"ז מוס' ד"ה אה"ש
רש"י ד"ה ושמים. חצי
אמה על חצי אמה. עיין
לעיל דף ע"א צכ"ג
ד"ה אלו הקנעות:

לעוי רש"י

קרפי"ר [בנפ"מ]. לחול.

רבות יהיה כפול מרבע היא ע"פ. כי פשטת לה כמה היא עשרים בעשרים. והיא כתובה פנים ואחור. כי קלפת לה, ומשויית ליה לאחור בהדי פנים, כמה היא ארבעין בעשרין. וכתיב שמים בורת (תימן) [בכין]. נמצא העולם כולו זרת על זרת [שהן] ארבעין אמה בעשרין משתבח (בכרייתא) [בתכרייתא] ת"ת אמה. וכל אמתא אית בה ד' זרתות ב' זרתות אורך ובי' זרתות רוחב. נמצא ארך המגילה שלשת אלפים ומאתים זרת ורוחבם יזרת. וזו היא שיעור העולם זרת. והוא משלשת אלפים ומאתים זרת חלקים בתורה. הודור (הא) תאנים (טובים) [טובות] מאד אילו צדיקים גמורים זרת בעולם זרת.